

žarek dobrote

3/XV
marec
2017

glasilo slovenske karitas

Karitas

TEMA MESECA

- 3 ••• Izberi prav. Bodi z mano.
- 3 ••• Ne pozabimo na ljudi v stiski na Balkanu
- KARITAS V ŽUPNIJI
- 5 ••• Vloga v župnijske Karitas – opazovanje revščine
- GRADIMO DRUŽINO
- 6 ••• Razpuščenost
- 7 ••• Ko staršem enostavno zmanjka časa
- STAREJŠI MED NAMI
- 7 ••• Programi pomoči za starejše v župnijskih Karitas
- LJUBEZEN JE IZNAJDLJIVA
- 8 ••• Karitasov vrt, ki nas druži
- NA OBISKU
- 9 ••• Vsak naredi tisto, kar zmore, vsak prispevek je dragocen

11 ••• Facebook ali knjiga obrazov

12 ••• Upanje kot vir vzajemne tolažbe in miru

CELJE

- 13 ••• Svečnica, praznik luči
- 13 ••• Praznovanje dobrotelosti s pesmijo v srcu
- KOPER

- 14 ••• Pesem dobrote v Drežnici
- 14 ••• Božja beseda je dar, ki nas uči darovanja

MARIBOR

- 16 ••• Donirana hrana
- 16 ••• Poslavljanje in žalovanje

NOVO MESTO

- 17 ••• »1000 milj dolgo potovanje se začne s prvim korakom«

19 ••• Ekonomsko in socialno opolnomočenje žensk v BiH in Srbiji

OBČNI ZBORI - PLENUMI

4.3. Plenum Škofijske karitas Murska Sobota
Ob 9h v Veržeju

11.3. Občni zbor Škofijske karitas Koper,
Ob 9h sv. maša v avditoriju
Škofijske gimnazije Vipava

11.3. Plenum Nadškofijske karitas Maribor
Ob 9.30 s sv. mašo v mariborski stolnici

11.3. Občni zbor Škofijske karitas Novo mesto
Ob 9h s sv. mašo v žup. cerkvi v Šmihelu

18.3. Občni zbor Škofijske karitas Ljubljana
Ob 9h s sv. mašo v ljubljanski stolnici

31.3. Plenum Škofijske karitas Celje
Ob 16h v Domu sv. Jožef v Celju

NAPOVEDNIK

ŠKOFIJSKA KARITAS CELJE

- 1.3. Kateheza: Prvi kristjani in dela usmiljenja, Laško, sv. Martin, ob 18.30
- 2.3. Kateheza: Prvi kristjani in dela usmiljenja, Celje, Sv. Duh, ob 18.30
- 7.3. Kateheza: Prvi kristjani in dela usmiljenja, Laško, sv. Martin, ob 18.30
- 8.3. Predavanje: Novostinapodročjusocialnovarstvenih prejemkov, Vrbje, ob 11h
- 8.3. Frizerske storitve in prikaz, Vrbje, ob 13h
- 9.3. Kateheza: Prvi kristjani in dela usmiljenja, Celje, Sv. Duh, ob 18.30
- 11.3. Predavanje: Najina (ne)rodovitnost v zakonu, Vrbje, ob 9.30
- 11.3. Gregorčki in romantična večerja, Vrbje, ob 19.30
- 14.3. Kateheza: Prvi kristjani in dela usmiljenja, Laško, sv. Martin, ob 18.30
- 15.3. Skupina za starejše, Celje, Sv. Duh, ob 8.30
- 16.3. Kateheza: Prvi kristjani in dela usmiljenja, Celje, Sv. Duh, ob 18.30
- 20.3. Kuharska delavnica, Vrbje, ob 17h
- 21.3. Kateheza: Prvi kristjani in dela usmiljenja, Laško, sv. Martin, ob 18.30
- 22.3. Frizerske storitve in prikaz, Vrbje, ob 13h
- 23.3. Kateheza: Prvi kristjani in dela usmiljenja, Vrbje, ob 18.30
- 28.3. Kateheza: Prvi kristjani in dela usmiljenja, Laško, sv. Martin, ob 18.30
- 29.3. Starševski čvek, Srečanje za starše, Vrbje, ob 9.30
- 29.3. Predavanje: Upravljanje z osebnimi financami, Vrbje, ob 11h
- 30.3. Kateheza: Prvi kristjani in dela usmiljenja, Celje, Sv. Duh, ob 18.30

Program za prostovoljce programa: Gradimo skupnost. Vrbje, vsak četrtek, od 8h do 13h.

Ob ponedeljkih ob 17h možnost individualnega svetovanja v Celju.

ŠKOFIJSKA KARITAS KOPER

- 1.3. Srečanje Kraške DK
- 6.3. Srečanje Karitas vipavske dekanije
- 11.3. Občni zbor ŠK
- 13.3. Srečanje DK Idrja Cerklje
- 14.3. Srečanje Tolminske OK
- 14.3. Druženje generacij, Ilirska Bistrica
- 18.3. Postna duhovna obnova slepih in slabovidnih, Vipavski križ
- 23.3. Tajništvo DK Ilirska Bistrica, Jelšane
- 25.3. PNC, praznovanje materinskega dne v Vrhpolju
- 26.3. Romanje na Sveto goro
- 28.3. Srečanje Goriške OK
- 29.3. Srečanje Istrske OK
- 29.3. Srečanje DK Ilirska Bistrica, križev pot
- 1.4. Postna duhovna obnova sodelavcev Karitas, Vipavski križ

• FOTO NASLOVNA STRAN Andrej Gombač in ZADNJA STRAN Rok Mubi •

tema meseca

IZBERI PRAV. BODI Z MANO.

Imre Jerebic

Spoštovani sodelavci: IZBERIMO PRAV – BODIMO s tistimi, ki jih alkohol drži v primežu ali so se po **Božjem in človeškemu usmiljenju izvili iz njegovega primeža. Tega primeža so deležni tudi svojci**, na drugačen, sramoten način.

Da, alkohol zelo prijetno, narahlo, počasi začne objemati človeka, toda ta objem ne popušča in človeku ukrade dostojanstvo.

Zaradi negovanja človekovega dostojanstva pri bivših, ‚suhih‘ alkoholikih in njihovih svojcih ali pri še ‚mokrih‘ alkoholikih ter njihovih svojcih vas lepo prosim, sodelavci, BODIMO Z NJIMI v teh 40 dneh posta. Zagotovo ne bomo vsi 40 dni abstinentirali, lahko pa občasno zmolimo za Božje usmiljenje do njih, lahko jim ponudimo svoj topel pogled, lahko prisluhnemo njihovi stiski, da na primer ne zmorejo nove poti, lahko jih celo zaščitimo v javnosti ...

Izberi prav. Bodi z mano.

Škoda zaradi alkohola in trpljenje v številnih družinah lahko zmanjšamo le skupaj. Skupaj in vsak zase se odločimo za zmernost in ne uživajmo alkohola, ko smo na cesti. Veliko smo že spremenili na bolje, veliko je potrebno še narediti.

40 PRIDRUŽITE SE PREVENTIVNI AKCIJI
dni BREZ ALKOHOLA!

Lahko sodelujete osebno, kot družina, skupina, društvo ali ustanova in v času akcije ne uživajte in ne strežete alkohola.

Svojo odločitev lahko simbolno potrdite na www.brezalkohola.si in na Facebooku.

Vabljeni na romanja, kjer bomo molili za vse, ki so se ali se še srečujejo z odvisnostjo, njihove svojcev in vse, ki bi želeli izraziti solidarnost s trpečimi zaradi alkohola

Brezje - v soboto, 4. marca pri sveti maši ob 10h, ki jo bo daroval stiški opat Janez Novak

Turnišče – v nedeljo, 19. marca s pričetkom ob 15h s sveto mašo, ki jo bo daroval Jože Hozjan, predsednik Škofijske karitas Murska Sobota

Sveta Gora – v nedeljo, 26. marca zbiranje ob 14h na prvi postaji križevega pota in nadaljevanje s sveto mašo ob 16h, ki jo daroval koprski škof dr. Jurij Bizjak.

Sam sem abstinent že 35 let, čeprav z alkoholom nikoli nisem imel težav, je pa bil v moji rodni družini alkohol doma kot hrana pri težkem delu ali za razvedrilo ob zimskih večerih, ko so moški kartali za rudno pijače. Mene so uporabili za ‚poštarja‘ do vinotoča ali do gostilne. Če sem šel v gostilno po liter vina, je bila nagrada kokta, za vinotoč pa nič. Toda vseeno me je motila kvartopirska družčina, ker so bili preglasni, tolkli so po mizi, predvsem pa motili nočno spanje otrok, mame, tete. Pa tudi mama je bila zelo nezadovoljna, ker je bil oče večkrat kot rezerva poklican k igri. Davek pri kvartopircih iz mojega otroštva je bil velik: dva ali trije zapiti moški med 50. in 60. letom starosti in prezgodnja smrt.

Alkohol me je tako na nek način objel že v otroštvu, v mladosti pa me je dohitel na prvem delovnem mestu na železnici, kjer so ga tihotapili in ‚po pameti‘ pili na delovnih mestih, da npr. pijančkov ni vlak povozil. Zopet so me našli, da sem ujete nesrečneže spremljal v železniško ambulanto, in tu in tam smo vsaj mlajše rešili iz prijema alkohola.

Ko sem se pri dr. Ruglju, znanem alkoholologu, celih 5 let usposabljal za koterapevta v skupinah zdravljenih alkoholikov, je bila prva moja poteza abstinence kot zgled drugim v skupinah zdravljenec. Toda težave so se začele kaj kmalu: kaj se pa greš, si ne upaš spiti en kozarec, boš postal zagrenjen, zdravje si boš uničil, si ti kaj več kot mi, ki ga po pameti pijemo ... Približno 10 let me je motilo zbadanje, potem ne več ali bistveno manj.

Pot abstinence ali solidarnosti je križev pot, ki traja in je potreben vsakoletne osvežitve v postnem času. •

NE POZABIMO NA LJUDI V
STISKI NA BALKANU

Jana Lampe

V postnem času vas v okviru akcije Ne pozabimo letos že deseto leto vabimo k solidarnosti z revnimi v državah JV Evrope, ki zaradi brezposelnosti, nizkih pokojnin ali drugih stisk nimajo osnovnih pogojev za preživetje.

Preko Nadškofijske karitas Maribor je lani 740 družin v Zrenjaninu, Nišu in Aleksincu v Srbiji skupaj prejelo 2.000 paketov s hrano in higienskimi pripomočki. Starejši so bili deležni nege na domu. Pomagajo tud sirotišnici v Varešu v BiH in centru za invalidno mladino v Mostarju.

Škofijska karitas Ljubljana podpira delovanje ljudske kuhinje v Sarajevu, kjer je lani dnevno preje-

malo obrok 230 oseb. Letos želijo podpreti tudi nakup paketov hrane za revne družine. Skupaj s Škofijsko karitas Koper bodo nadaljevali pri nakupu materiala in obnovi hiš revnim družinam v BiH. Pomagali bodo tudi mladi prostovoljci iz Slovenije.

Škofijska karitas Celje v Makedoniji podpira delovanje ljudske kuhinje ter revnim družinam pomaga s paketi s hrano, higienskimi in šolskimi potrebščinami. Pomoči v skupnem obsegu 30 ton je bilo lani deležnih 550 gospodinjstev.

4 Škofijska karitas Novo mesto v Gramshu v Albaniji skrbi za delovanje ambulante ter nego onemoglih na domu. Lani so sestre usmiljenke pomagale 1.345 osebam. Prosijo nas tudi za pomoč pri popravilu in nakupu osnovne opreme hiš za najrevnejše.

Tudi letos vas vabimo k solidarnosti. HVALA vsem, ki imate odprto srce za pomoč ljudem v bližnjih državah! •

13 dijakov iz Škofijske gimnazije v Vipavi je pomagalo obnoviti dotrajano hišo štiričlanski družini v Prijedoru, katere starša sta brezposelna. »Ob pogledu na hišo, ki je imela razbita okna, vedro namesto kopalnice in dva kavča namesto postelj, smo začutili, kaj je revščina. S pomočjo ŠK Koper in našega prostovoljskega dela je lahko še ena družina na novo zaživela. Njihovo srečo smo jim lahko brali v očeh. Tudi sami smo odšli domov bogatejši,« je dejal udeleženec tabora v BiH.

Svoj dar lahko nakažete na:

Slovenska karitas, Kristanova ulica 1,
1000 Ljubljana
TRR: SI56 0214 0001 5556 761
Namen: Pomoč JV Evropa
Sklic: 00 2518
Koda namena: CHAR
BIC banke: LJBAS12X

Sestre v Gramshu, kjer deluje s. Vida Gerkman, s kosilom in učno pomočjo trikrat tedensko pomagajo 60 revnim otrokom.

Sestre v Albaniji pomagajo najrevnejšim družinam z nego na domu, s hrano in pri urejanju osnovnih pogojev za bivanje.

Sodelavci Karitas iz Aleksinca nudijo pomoč na domu za starejše. V sklopu programa deluje tudi pralnica, ki zaposluje brezposelne.

Karitas v Srbiji nudi družinam v stiski pomoč s paketi s hrano in higienskimi pripomočki.

24 prostovoljcev Škofijske gimnazije v Ljubljani je v Jelah v BiH pomagalo pri obnovi hiše družini v stiski ter starejšim in onemoglim pri pripravi drv za zimo in pri čiščenju hiše.

ŠK Celje je za pomoč aktivirala mrežo ŽK, ki je zbrala skoraj polovico vse poslanske kvalitete humanitarne pomoči v Makedonijo.

Karitas v župniji

VLOGA ŽUPNIJSKE KARITAS – OPAZOVANJE REVŠČINE

Iz priročnika za razvoj župnijskih Karitas: Ljubljani svojega bližnjega, pripravili člani nacionalne koordinacijske skupine za sodelovanje Karitas v jugovzhodni Evropi

Župnijska Karitas, ki skrbi za ljudi na svojem ozemlju, mora konkretno in natančno poznati probleme in potrebe na tem teritoriju. Pomembno je, da razumemo vrednost osebe in situacijo, v kateri se nahaja.

Poslušati – opazovati – razločevati ..., da bi animirali!

Metodologija, ki jo priporočamo župnijskim Karitas, da bi svojo nalogo najbolje izpolnila, je: poslušati, opazovati, razločevati ... in vse to zato, da bi animirali.

Poslušati za Karitas pomeni sposobnost grajenja odnosov. Ko nekemu dobro prisluhneš, lahko narediš prvi korak proti globljemu odnosu z njim: razumevati začneš njegovo zgodovino, vrednote, probleme. Poleg tega začneš človeka ceniti in mu predaš sporočilo upanja: nekateri ljudje za vzpostavitev dobrega razmerja potrebujejo več časa. Tudi v evangeliju se Jezus večkrat ustavi, da bi prisluhnil govoru, prošnjam, problemom navadnih ljudi. Zato je za Karitas ključni element vzpostavljanja odnosov z revnimi poslušati,

jih razumeti, graditi zaupanje. Dobra župnijska Karitas (prav tako vsak kristjan) mora znati najti načine, kako poslušati skupnost in ljudi v stiski, ki živijo na njenem ozemlju.

Opazovati za Karitas predstavlja zmožnost opazovanja, analiziranja območja, postavljanja vprašanj, raziskovanja. Ko si vzameš čas za opazovanje nečesa, ponavadi lažje razumeš vse procese in značilnosti ter njihove povezave z okoljem. Podobno se dogaja, ko začne Karitas opazovati okolje, v katerem deluje, saj lažje razume vse pojave, vzroke in posledice dogajanja, osebe, povezave med njimi in skupnostjo, vire znotraj skupnosti ... Zato za Karitas opazovanje revščine pomeni obširno analizo okolja, v katerem se le-ta razvija, kje so vzroki za njen pojav in kakšne so možne rešitve za pomoč revnim.

Razločevati za Karitas pomeni zmožnost dobre izbire: izbire, kaj narediti, kako to narediti, koga pozvati k sodelovanju, kako uporabiti vire iz okolice, koga senzibilizirati in koga animirati. Župnijska Karitas mora na osnovi prošenj, podatkov, informacij, ki jih je pridobila med procesom poslušanja in opazovanja, razumeti, kako naj ravna, katere korake naj naredi, katere projekte in dejanja naj predlaga, kako naj vključi celotno skupnost. Župnijska Karitas bi morala biti sposobna ne le razločiti, katera dejanja naj naredi sama, ampak tudi razločiti dejanja, ki bodo v največji možni meri vključevala krščansko skupnost in teritorij. Župnijska Karitas, ki revnim zna prisluhniti in ki okolje dobro opazuje, a ne zna izbrati načina pomoči, ni prava Karitas!

Vsa ta dejanja so namenjena **animaciji** skupnosti v skrbi za ljudi v stiski, ki prebivajo na njenem ozemlju. Dobra župnijska Karitas mora animirati in predlagati konkretna dejanja znotraj procesa poslušanja, opazovanja, razločevanja, da bi se dobro odzvala na nove pojave in izzive.

Dobro opazovanje revščine

Poznati okolje ima več pomenov. Pomeni poznati posamezne potrebe in probleme, zaznavati nove probleme, iskati vzroke težav, senzibilizirati javno mnenje o težavah, sodelovati in deliti informacije z drugimi, ki delujejo na našem ozemlju. Vse dejavnosti župnijskih Karitas so specifične, saj so osredotočene na revne: razumeti, zakaj so nekateri ljudje izločeni iz družbe, zakaj imajo težave in kakšni so razlogi zanje, in najti rešitve zanje. Zato je potrebno ne le opazovati, temveč tudi prisluhniti.

Opazovanje revščine v smislu Karitas lahko jemljemo kot orodje, ki nam ga daje krajevna Cerkev, saj želi lokalni skupnosti kristjanov pomagati sistematično odkriti tiste, ki živijo v revščini, slabih razmerah in na robu družbe, ter dinamično njihovega razvoja, s komunikacijo in javnomnenskimi raziskavami ter cerkveno skupnostjo, da bi vse skupaj povezali v mrežo,

v katero bi vključili vse socialne službe, ki v tistem okolju delujejo.

Nekatere od aktivnosti boljšega opazovanja revščine znotraj župnijske Karitas so:

- ustanovitev »Centrov za poslušanje« ali podobnih pisarn, kjer bi prostovoljci in zaposleni spoznali in prisluhnili težavam revnih,
- analiza pojava revščine, določanje povezav, vzrokov za ta pojav in možne rešitve znotraj skupnosti,
- ustvarjanje in posodabljanje informacij o socialnih službah na območju,
- posredovanje opisa obstoječe socialne zakonodaje,
- poznavanje skupin, ki v tem območju skrbijo za družbene, finančne, kulturne, demografske zadeve (socialne službe, nevladne organizacije ...).

Center za poslušanje

Center za poslušanje je orodje župnijske Karitas. Je **prostor**, kjer so dobrodošli vsi ljudje v stiski, saj tudi lahko najdejo usposobljene ljudi, ki jim bodo z veseljem prisluhnili. Je eno najpomembnejših **orodij** Cerkev za bližnji stik z revnimi in pomoči potrebnimi ljudmi. Prav tako je tudi **oddajnik**, ki klice na pomoč, oddaja naprej v okolje in celotno skupnost.

Pozor! Center za poslušanje ne zamenjuje celotne župnijske Karitas, temveč predstavlja le njen del!

Prek Centra za poslušanje želimo v celotni župniji in vsej skupnosti promovirati našo krščansko kulturo solidarnosti:

- *pokazati, da je Cerkev pripravljena prisluhniti in služiti ljudem v stiski;*
- *obveščati in poudarjati odgovornost župnijske skupnosti do revnih na območju.*

Aktivnosti v Centru za poslušanje:

- Odprto **sprejemamo** vsakogar in ne delamo razlik.
- **Prisluhnemo** in skušamo jasno razumeti določene težave ter celotno stanje človeka v stiski.
- **Usmerjamo** osebo in ji posredujemo ustrezne informacije.
- Osebo na trnovi poti **spremljamo** in skupaj z njo skušamo reševati probleme, s katerimi se sooča.
- Seveda pa ne pozabimo na dajanje **konkretnih odgovorov!** •

gradimo družino

RAZPUŠČENOST

Bogdan Žorž

Razpuščenost je izraz, ki ga v strokovnih krogih in vzgojni literaturi redkeje zasledimo. Močno pa ga imam vtisnjenega v svojo zavest iz otroštva, očitno je bil pred nekaj desetletji več v rabi, kot je danes. V

mojem domačem okolju na Goriškem so z izrazi razpuščenci, razpuščeni otroci označevali otroke, ki se niso držali ustaljenih socialnih in moralnih norm, ki so odraščali brez nekih pravih, trdnih družinskih okvirov. Okolje je takšno vedenje pripisovalo predvsem premajhnemu trudu staršev, da bi otrokom privzgojili trdne moralne in socialne norme.

Za sodobnejšo razlago pojma si bom spet pomagal s SSKJ. Za razpuščenca SSKJ pravi, da je, »kdor se ne drži določenih disciplinskih, moralnih načel, norm«. Razpuščenost pa je seveda lastnost, značilnost razpuščenca.

Pojem razpuščenosti je zelo blizu pojmu prostosti in pojmu vzgojne zanemarjenosti. Vendar so med temi pojmi razlike.

Prostost nudijo starši svojim otrokom bolj ali manj zavestno, v najboljši veri, da ravnajo prav. Pogosto želijo biti zares dobri starši, vendar sami ne razlikujejo med svobodo in prostostjo, pa zato otrokom nudijo prostost, misleč, da jih vzgajajo v svobodna in odgovorna bitja.

Razpuščenost se dogaja nezavedno, nenamerno. Za starše, ki imajo razpuščene otroke, bi lahko rekli, da imajo iz kakršnegakoli vzroka slabše razvit starševski čut. Če je ta starševski čut slabše razvit pri enem od staršev (kar ni tako redko!), običajno drugi starš to pomanjkljivost kompenzira. Včasih zmorejo nekaj tega kompenzirati celo stari starši, če so pomembnejše prisotni pri vzgoji. Težje pa postane, kjer je ta starševski čut slabše razvit pri obeh starših, kjer tudi ni pri roki starih staršev, ali pri enostarševskih družinah.

Takšni starši se sicer zavedajo svoje starševske odgovornosti, a so običajno prezaposleni – kar že samo na sebi pove, da so jim druge naloge pomembnejše od vzgoje otrok! Takšni starši pogosto prepustijo vzgojo institucijam – in do neke mere tudi te lahko kompenzirajo odsotnost staršev, če starši le zmorejo s temi institucijami dovolj kvalitetno sodelovati. Resnejše težave nastopijo, kjer so starši tudi sami nekoliko narcistične osebnosti in drugim ne zupajo – tudi vzgoje lastnih otrok ne. Ti starši niso brez starševskega čuta. Dovolj starševskega čuta je v njih, da se vsaj občasno v njih prebudi želja biti dobri starši, ob tem tudi občutki krivde, ker čutijo, da niso dovolj dobri. Je pa ta starševski čut dovolj šibak, da ga drugi interesi, ambicije premagajo. In v situacijah, ko služijo tem svojim ambicijam, tudi pozabijo na starševsko dolžnost. Pa še za nekaj je starševski čut prešibak: da bi jih ob občutkih krivde zaradi zanemarjanja starševskih dolžnosti spodbudil za korenite spremembe. Na prebujene občutke krive reagirajo tako, da se otroku poskušajo odkupiti z izbruhi nežnosti, s kupovanjem dobrin, z ugodnostmi, spregledi in privilegiji. •

iz knjige Razvajenost, rak sodobne družbe

KO STARŠEM ENOSTAVNO ZMANJKA ČASA

Tatjana Rupnik

V programu Popoldan na Cesti se srečujemo z različnimi težavami otrok in mladostnikov v dobi odraščanja. Največkrat gre za primere, ko ima otrok v šoli učne in vedenjske težave. Da najdemo vzrok, je potrebno veliko sodelovanja s šolami, starši in seveda z otrokom. V največ primerih je vzrok težav pomanjkanje časa staršev, da bi se z otroki pogovorili, skupaj poskušali premagati težavo, ki je nastala. V program so vključeni otroci, ki prihajajo iz različnih družin, različnih veroizpovedi in različnih kultur. Včasih je reševanje težav oteženo, saj ni sodelovanja s strani staršev. Pri vključevanju otrok in mladostnikov v naš program nemalokrat pridemo do spoznanja, da se otroci vključujejo v naše dejavnosti zato, ker starši nimajo časa, da bi skupaj z otrokom preživeli prosti čas. Starši pa kot vzrok vključitve povejo, da ima otrok v šoli učne težave. Skozi delo z otrokom vidimo, da ni problem v tem, da otrok ne bi dohajal snovi v šoli, da bi imel slabše umske zmogljivosti, ampak preprosto v tem, da s strani staršev nima postavljenih jasnih meja, kaj, kdaj in koliko je treba delati.

Naj kot primer navedem fanta, ki prihaja iz enostarševske družine. Ko prihaja na naš program, živi v nekem svojem namišljenem svetu, polnem računalniških likov. V času, ko je doma, so starši prezaposleni z drugimi stvarmi, ki so zanje bolj pomembne kot to, kaj otrok počne v svojem prostem času. Mama je vedno poudarjala, da veliko dela z otrokom, da skupaj pregledujeta domače naloge, da se skupaj učita. Želela je pokazati, da je dobra mama. A v ozadju je bilo znani občutki krivde, da se premalo posveča svojemu sinu. Fant je redno hodil na program, tudi učil se je in pisal domače naloge, a ko je prišel čas testov, so bile ocene slabe. Mama je jezna prišla na program in nam povedala, da smo mi krivi, ker ima slabe ocene, da ne delamo prav in da naš program čisto nič ne pomaga njenemu sinu. Ko smo se z mamo pogovorili, da bi bilo dobro, da bi se otrok za nekaj časa umaknil iz sveta računalniških igrice in da bi namesto tega raje skupaj odšli na igrišče in se igrali, je bilo videti, da je bilo mami težko, ker nas je obtoževala, da smo za slab učni uspeh krivi mi. Ker smo videli, da bo sama to težko speljala, smo ji svetovali, naj se sin vključi tudi v ostale naše programe na drugih krajih. Trajalo je celo leto, da je sin prišel do spoznanja, da je v življenju še kaj veliko lepšega kot sedeti pred računalnikom in živeti v domišljinskem svetu.

Menim, da je v današnjem času velik problem razpuščenost mladih. Starši se kljub temu trudijo, da bi

se posvetili vzgoji svojih otrok, a jim enostavno zmanjka časa. Težko pridobljene službe so take, da se dela cel dan. Starši pa so primorani vzeti še tako »slabo« službo, samo da imajo denar. Pri tem pa najkrajšo potegnejo prav otroci, saj so prepuščeni sami sebi. Za boljši občutek, da so starši naredili nekaj dobrega za otroka (in to največkrat tudi na glas povejo), se branijo z vprašanji: »Zakaj je tak do mene? Saj mu vedno kupim, kar si želi! Vedno mu dam denar!« Pozablajo pa na najpomembnejšo stvar v življenju: preživeti čas s svojim otrokom.

Kot razpuščenost otrok tako razumemo, da je otrok prepuščen svoji volji, željam, navadam. Ne ve, kaj je v življenju zanj dobro, ker mu tega ni nihče povedal. Ne ve, ali je prav to, kar dela, ker mu tega ni nihče pokazal, in ne razume, da se je treba v življenju boriti za dobro, ker se zanj nihče ne bori.

Žal pa je največkrat kriv tempo življenja, urnik služb in borba za denar, da lahko preživimo sebe in svojo družino, in ne toliko to, ali ima posameznik razvit starševski čut ali ne. Vse to delamo, ker mislimo, da je sedaj tako prav, kasneje pa bodo kratko potegnili prav naši otroci. •

starejši med nami

PROGRAMI POMOČI ZA STAREJŠE V ŽUPNIJSKIH KARITAS

Maja Žagar, Srečko Brumen, Saša Eržen

iz poročil o delu v skupinah zbrala: Helena Zevnik Rozman

Na posvetu **O skrbi za starejše in bolne – kako bomo odgovarjali na potrebe v prihodnosti** se je veliko udeležencev zbralo na delavnici **Programi pomoči za starejše v župnijskih Karitas**. Med seboj so si izmenjali najrazličnejše izkušnje in aktivnosti, ki jih izvajajo za starejše v svojih okoljih, kar je vse zelo obogatilo. Izrazili so namreč posebno željo, da bi bilo več takih srečanj, kjer sodelujejo sodelavci župnijskih Karitas iz cele Slovenije, in ne le po posameznih škofijah, saj so si lahko izmenjali zelo različna izkustva. V nadaljevanju si lahko preberete nekaj od povedanega.

V predstavitvenem krogu so sodelavci župnijskih Karitas odkrivali bogastvo aktivnosti, znanj in praktičnih izkušenj na področju dela s starejšimi.

Aktivnosti, ki potekajo v različnih župnijskih Karitas:

- **obiski starejših na domu:** Ponekod starejše obiskujejo sodelavci ŽK, drugje uspevajo vključevati v take obiske tudi študente, nekje pa ŽK te obiske izvajajo v sodelovanju z ZDUS, kjer v okviru programa Starejši za starejše tvorijo bazo

uporabnikov. ŽK s tem pridobi podatke in lahko starejšim v potrebi pomaga z obiski ali pomočjo na domu.

- **obiski starejših in drugo sodelovanje v domovih za starejše:** Nekateri stanovalce domov za starejše obiskujejo ob večjih praznikih, drugi temu posvečajo več časa in jih redno obiskujejo, kar je odvisno od tega, ali je dom v njihovem kraju ali ne. V nekaterih ŽK so povedali, da z domovi za starejše sodelujejo tudi s pripravo različnih praznov, Miklavževanja in obdarovanja v prazničnih dneh ali celo vodijo določene skupine za samopomoč ali molitvene skupine v domovih za starejše.
- **obdarovanja** ob praznikih ali letnih srečanjih
- **srečanja za starejše** enkrat ali večkrat letno, ko na srečanje, ki se začne s sveto mašo, povabijo vse starejše župljane
- **različne skupine za samopomoč**, ki so lahko odprtega ali zaprtega značaja z različnimi pristopi: tedensko srečevanje stalnih članov skupine, mesečni pogovor ob čaju/kavi z gosti ...
- **organizacija različnih romanj ali izletov** za starejše
- **medgeneracijska srečanja:** Ponekod gre zgolj za občasna srečanja, drugje imajo posebne medgeneracijske skupine, o katerih ste lahko več prebrali v februarški številki Žarka dobrote.
- **športna vadba za starejše**
- **ustvarjalne delavnice** oziroma skupine starejših za ročna dela: ponekod so v te skupine vključeni le starejši, drugje so zastavljene bolj medgeneracijsko in se starejši srečujejo z mladimi in otroki
- **izposoja invalidskih pripomočkov**
- **različne oblike duhovne oskrbe**, kot npr. molitev za pokojne, molitvene skupine, biblične skupine, skupine za duhovno spremljanje starih po knjigi Mohorjeve založbe Duhovno spremljanje bolnika avtorja Angela Brusca, prinašanje sv. obhajila na dom
- sv. maša in obhajanje na domu in v domovih starejših občanov
- **pravno svetovanje**
- **nudenje materialne in finančne pomoči**

Župnijske Karitas se odzivajo na potrebe v okolju: ponekod imajo zanimivo prakso, da so sodelavci razporejeni kot opazovalci po vaseh in v primeru, da opazijo socialno stisko družine ali posameznika, to sporočijo na župnijsko Karitas, ki potem nudi ustrezno podporo. •

(nadaljevanje v prihodnji številki)

Ljubezen je iznajdljiva

VRT KARITAS, KI NAS DRUŽI

Simona Tertinek in Marija Kašman

Članice Župnijske karitas Kapla na Kozjaku smo se že leta 2015 odločile, da bomo obdelale vrt, ki ga ima župnišče, v velikosti okoli 100 m². Na začetku je bila v naših mislih samo težnja, da vrt obdelamo, da ne bi ta rodovitna zemlja spala. Nagrada za naše delo je bila bujna rast vsajenih semen, ki so obrodila bogate in zdrave pridelke. Bili so nam v ponos in z njimi je prišla odločitev, da vztrajamo in nadaljujemo začeto.

In znova je Bog naše delo blagoslovil, saj smo že drugo leto pobirali naravne, zdrave, lepe in dobre pridelke brez kakršnih koli škropiv in dodatkov. Delo je bilo opravljeno z ljubeznijo. Posebej smo hvaležni za prostovoljno opravljeno delo vsem članicam, g. župniku in tudi drugim, ki so nam priskočili na pomoč. Bogu hvala za vse! Posebej smo hvaležni, da je naš vrt znova bogato obrodil kljub toči, ki je klestila po njem. Spremljala nas je misel: nazaj k naravi – k temu, kar nam je Bog ustvaril. Prebuditi je treba zavest, da moramo izkoristiti to, kar nam narava ponuja, seveda pa je potreben trud in trdo delo. Preprosto razmišljanje: vzemi to, kar ti narava ponuja, to, kar je bilo ustvarjeno po roki Stvarnika. Vse od meseca maja do septembra nas povezuje delo in skrb za vzgojo rastlin, ki dobro obrodijo. Menimo, da smo združili prijetno s koristnim. Tako smo na Nadškofijsko karitas Maribor za družine v stiski iz župnijskega vrta v letu 2016 darovali krompir, jedilne buče, nizki fižol v strokih in nekaj luščenega fižola. Nekaj pridelkov za sproti smo dali v župnijsko kuhinjo. Omeniti moramo tudi, da smo si za seme obdržali krompir, ki ga bomo posadili v letu 2017. Za otroke smo organizirali delavnico luščena fižola – to delo so z veseljem opravili.

S tem ko obdelujemo vrt, povežemo več stvari: delo, druženje, dobrodelnost, prostovoljnost, vztrajnost, zadovoljstvo. •

na obisku

VSAK NAREDI TISTO, KAR ZMORE. VSAK PRISPEVEK JE DRAGOCEN.

Marta Šuštar

Na obisku pri ŽK Dobropolje

ŽK Dobropolje je bila ustanovljena novembra 1992. Smo podeželska Karitas in pokrivamo župniji Dobropolje in Struge. Dejavnosti vodi tajnica skupaj s sodelavci, ki so iz vseh vasi v župniji Dobropolje ter dve predstavnici iz župnije Struge. Predstavniki vasi skrbi za svojo vas: obiskuje starejše in bolne ter obvešča vodstvo o posameznih socialnih stiskah, ki se v njegovem okolju pojavijo. Približno petkrat letno se srečujemo na sestankih, kjer načrtujemo in usklajujemo naše delo. Ob skupnih akcijah sodelujemo vsi, vsak po svojih močeh, in si med seboj pomagamo. Ob večjih akcijah skušamo pritegniti k sodelovanju še druge sodelavce. Vsako leto imamo občni zbor, kjer pregledamo preteklo delo in načrtujemo prihodnje aktivnosti. Predsednik ŽK g. župnik Franc Škulj redno spremlja naše delo in nas močno podpira, prav tako tudi g. Marinko Bilanžič, župnik v Strugah. Prvi tajnik ŽK, g. Stanko Kostanjšek, ima nedvomno zasluge za to, da je bila ŽK v Dobropolju ustanovljena že leta 1992. Poleg vseh nalog, ki jih je opravljal v župniji, je vestno in uspešno vodil delo ŽK do leta 2011 in je še vedno naš zvesti sodelavec.

Nekatere dejavnosti so stalne in tvorijo nekakšno hrbtenico našega dela.

Verniki so vsako leto za Veliko noč naprošeni, da darujejo nekaj dobrot za stanovalce v domovih za starejše. V naši župniji imamo dva doma: dom starejših Zavod sv. Terezije na Vidmu in Zavod Prizma, posebni socialnovarstveni zavod v Ponikvah, ki ima še dislocirano stanovanjsko skupnost v Predstrugah. Skupno je v domovih 180 stanovalcev. Dobrote, ki se zberejo ob blagoslovu jedi, mladina skupaj z g. župnikom odnese stanovalcem. Ob tem jim še zapojejo velikonočne pesmi in jim tako polepšajo praznik. Sodelavci ŽK pa skušamo v postnem oz. velikonočnem času obiskati starejše, težko bolne in osamljene na njihovih domovih. Že nekaj let pa poskrbimo, da nekatere najbolj ogrožene družine ali posamezniki za veliko noč prejmejo paket hrane in pralni prašek.

Vsako leto v juniju organiziramo **srečanje starejših, bolnih in invalidov** v župnijski cerkvi na Vidmu, kjer imamo najprej sv. mašo in med mašo možnost prejema bolniškega maziljenja. Po maši sledi druž-

nje ob prigrizku in petju. Srečanje za starejše in bolne organizirajo naše sodelavke tudi v župniji Struge.

Delitev hrane iz rezerv EU zahteva največ fizičnega in administrativnega dela, vendar je vstopna točka do ljudi v socialni stiski. Preko delitve hrane EU osebno spoznamo ljudi, jih pogosto obiščemo na njihovih domovih, se z njimi pogovarjamo, jih poslušamo, jim svetujemo. Za organizacijo in delitev hrane sva odgovorni dve sodelavki – zaradi varovanja osebnih podatkov nihče drug nima vpogleda v osebne mape uporabnikov. Nekateri sami pridejo po hrano, še vedno pa je veliko tistih, ki jim je hrano treba peljati na dom. Veseli nas, da smo k sodelovanju pritegnili nekaj mladih fantov in tudi mlajšega brezposelnega uporabnika, ki z veseljem pomagajo pri raztovarjanju in razvozu živil. Pogosto nam pri tem priskočijo na pomoč tudi naši družinski člani. Prav tako naše sodelavke v nekaterih vaseh poskrbijo za dostavo živil uporabnikom. Naše delo ni takšno, da bi dežurali v pisarni oz. skladišču, kamor bi ljudje redno prihajali po hrano, ampak jo ob dobavi razdelimo v nekaj dneh.

Na podeželju, kjer se vsi poznajo, je ljudem nerodno izpostavljati svojo socialno stisko, zato moramo sodelavci Karitas **z veliko obzirnostjo pristopiti in jim diskretno ponuditi pomoč**. Ljudi, ki bi sami prosili za pomoč, je pravzaprav malo. Nekateri pa vendarle so in včasih prosijo za plačilo položnic. Veseli smo, ko lahko komu s tem olajšamo finančno krizo.

V okviru tedna Karitas v novembru organiziramo **zbiranje oblačil, obutve in modnih dodatkov**. S to akcijo pomagamo in hkrati skrbimo za okolje, saj ljudje lahko oddajo oblačila in obutev, ki so še lepa

in uporabna, in jih ne mečejo v smeti. Vse darovano pregledamo in sortiramo ter ponudimo ljudem v naši občini (družinam z več otroki, posameznikom z nizkimi dohodki, stanovalcem v domovih) in izven našega kraja, če izvemo za kakšno družino, ki oblačila potrebuje. Ostala uporabna oblačila oddamo na ŠKL ali za potrebe v Afriki in Aziji, neuporabna pa za predelavo.

Največja dobrodelna akcija je **obisk in obdaritev starejših in bolnih za Miklavža** oz. v Strugah za **božič**. Že nekaj let v tej akciji lepo sodelujemo z Društvom upokojencev in krajevno organizacijo Rdečega križa. Predstavniki vseh treh organizacij sodelujemo pri pripravi darilc, pri Miklavževem obisku v obeh zavodih ter pri obdarovanju starejših in bolnih na domovih. Skupaj obiščemo tudi 90-letnike ob njihovem jubileju. **S sodelovanjem želimo premostiti razlike in pokazati širši skupnosti, da prostovoljstvo nima meja in da v dobrodelnosti ni nestrpnosti.**

Poleg rednih dejavnosti se vsako leto najde še kaj, kjer sodelavci Karitas lahko pomagamo, sodelujemo. Odzovemo se ob naravnih nesrečah – po svojih močeh smo tako pomagali, ko so v zadnjih letih naše kraje že dvakrat prizadele hude poplave. Večkrat smo tudi zbirali pomoč ob naravnih nesrečah, ki so se zgodile kje drugje v Sloveniji ali po svetu.

Lepo sodelujemo z domovi starejših. V Zavodu Prizma smo enkrat sodelovali pri srečanju Krščanskega bratstva bolnikov in invalidov. V Zavodu sv. Terezije smo ob poplavah čistili prostore, pred leti smo pomagali pri izvedbi srečanja domov Dolenjske in Bele krajine.

Lansko leto smo v sodelovanju z delovno terapevtko go. Marinko Merzel v Domu sv. Terezije nekajkrat organizirali **luščenje fižola** in enkrat **ličkanje koruze**. Stanovalci so se z veseljem pridružili in z veliko vne- mo opravljali dela, ki so jih bili vajeni od mladosti. Ob tem smo klepetali, veselo prepevali stare slovenske pesmi in si povedali kakšno šalo. Mnogi so mi rekli: »Prinesite nam še kaj takega za delat. Radi opravimo kako koristno delo.« Na koncu smo se za ‚likof‘ poslaskali z domačim ‚štrudlom‘, da je bilo vse tako, kot mora biti. Še se bomo srečali, saj smo se preko tega druženja bolje spoznali in postali prijatelji.

Večkrat smo že **zbrali šolske potrebščine** in jih razdelili otrokom večjih oz. socialno šibkih družin, nekaj materiala pa smo dali animatorjem za potrebe oratorija.

Sodelujemo tudi z birmanci, ki imajo v naši župniji poleg rednih birmanskih skupin še interesne skupine, preko katerih naj bi spoznali vse dejavnosti v župniji. Pred dvema letoma je sodelavka ŽK prevzela **mentorstvo gledališke skupine birmancev**. Ob tem so se spletle prijateljske vezi in tudi med mladimi je zavel duh dobrodelnosti. Sami so se odločili, da del sredstev, zbranih s prostovoljnimi prispevki ob nastopih, podarijo družini učenke, ki se je znašla v hudi življenjski in socialni stiski. Iz te skupine imamo sedaj dva vestna sodelavca, ki rada pomagata pri težjih fizičnih delih. Ob letošnji pripravi na birmo pa je sodelavka ŽK prevzela vodenje interesne skupine birmancev za peko prazničnega kruha. **Preko teh dejavnosti skušamo mladim približati delo v Karitas in jih pritegniti k sodelovanju.**

Kdaj in kako se družimo sodelavci ŽK?

Sestanki naše ŽK so pravzaprav tudi prijateljska srečanja. Vedno začnemo in končamo s kratko molitvijo. Dogovorimo se vse potrebno in vedno obravnavamo kakšno temo s področja karitativne dejavnosti. Vse pa poteka v prijetnem vzdušju. Večina nas sodeluje že od ustanovitve, s tistimi, ki so se vključili pozneje, smo se poznali že od prej in smo lahko hitro spletli prijateljske vezi. Počutimo se sproščeno in radi sodelujemo. Naše pravilo je, da vsak naredi tisto, kar zmore. Nekdo morda lahko pomaga samo enkrat v letu, ker ima doma preveč obveznosti, saj npr. neguje nepokretnega sorodnika, in je prav zato ta njegov prispevek izredno dragocen. Tisti, ki so zaposleni, ne morejo vedno sodelovati, nekateri pa imamo nekoliko

več časa, ker smo upokojeni, in lahko postorimo več. Kljub temu radi sodelujemo v ŽK in se radi družimo. Vsako leto se v večjem številu udeležimo izobraževalnega srečanja na Viču, občnega zbora ŠKL ter romanja sodelavcev Karitas na Ponikvi in Klica dobrote v Celju. Predstavniki ŽK se udeležujemo tudi ostalih

srečanj in seminarjev, ki jih organizira DK, ŠKL ali SK, ter postnih predavanj v župniji. Vsako leto imamo tudi **dan skupnega bivanja**, ko gremo nekam na romanje oz. obiščemo kak zanimiv kraj, imamo tam sv. mašo in srečanje zaključimo s skupnim kosilom. •

FACEBOOK ALI KNJIGA OBRAZOV

Barbara Godler

Veste, koliko ljudi uporablja Facebook? Poskušajte uganiti! Ne, 'ogromno' ni sprejemljiv odgovor. Skupaj z dobičkom v zadnjem četrtletju leta 2015 je Mark Zuckerberg (danes deveti najbogatejši človek na svetu) prek Facebooka sporočil številne zanimive statistične podatke o velikosti svoje 'družine'. **Facebook** danes uporablja kar **1,5 milijarde ljudi**, od tega jih milijarda Facebook obišče vsak dan! Za bolj plastično predstavo naj povemo, da ima Kitajska 1,37 milijarde prebivalcev in da je v katoliška Cerkev cca 1,1 milijarde katoličanov. Facebook ima torej **več uporabnikov, kot imata ljudi največja država in najbolj razširjeno verstvo na svetu**. Ima pa na zalogi tudi še nekaj drugih fascinantnih podatkov, ki jih je oče Facebooka, **Mark Zuckerberg**, nedavno objavil na svojem FB-profilu.

Priročni pametni telefoni omogočajo stalen dostop do interneta na vsakem koraku. *Mladi so neprenehoma na spletu. Samo v dopoldanskem času ga obiščejo od 300- do 400-krat, da preverijo, kaj se dogaja, kdo je kaj napisal, naredil, objavil. Živijo v izrazito 'on-line' svetu, v njem preživijo večino svojega časa. V 'off-line' svetu opravljajo samo še tiste funkcije, ki jih morajo: jejo, spijo, gredo na določene lokacije. Družabno življenje se je konkretno preselilo v to sfero. Opažamo, da so sicer fizično prisotni drug ob drugem, a je vsak na svojem tele-*

fonu. Zelo težko je govoriti o interakciji dveh oseb, ki bi se pogovarjali, ker vsak na svojem telefončku preverja, kaj je novega. Sicer so fizično prisotni, a njihovi pogovori tečejo o tem, kaj je kdo objavil na kateri izmed platform družbenih omrežij.

*Mislím, da so najstniki **zasvojeni** s povezanostjo z vrstniki in potrditvijo, ki jo lahko dobijo na družbenih medijih, da ves čas vedo, kaj počnejo drugi, koliko ljudi je všečalo njihove objave, da vidijo, koliko sledilcev so dobili in koliko izgubili ... Mislím, da te to hitro lahko zasvoji in v resnici te zares. Mnogi znanstveniki so ugotovili, da morajo najstniki ves čas vedeti, kaj se dogaja na spletu, zaradi preverjanja njihove lastne popularnosti oz. popularnosti njihovega statusa. Najstniki želijo vedeti, ali njihove objave dobijo všečke in komentarje, kaj njihovi prijatelji počnejo brez njih in ali jih kdo obrekuje. Najstniki so starostna skupina, ki se zelo obremenjuje s tem, kakšno mnenje bo imel kdo o njih, kakšen bo njihov status med vrstniki.*

A na koncu tehnologija ni vedno zastrašujoča. Mnogi staršem svetujejo, naj se skupaj z otroki učijo in spoznavajo nove spletne razsežnosti. Tudi prečkavanje ceste je lahko nevarno, a če otroku pomagamo pri prvih sprehodih čez cesto, bomo kmalu brez skrbi, da se malčku ne bo nič zgodilo. Toda težava staršev je prevečkrat, da sami sploh ne poznajo sodobnih informacijskih avtocest. Pri starših je pogosto prisoten občutek, da je tehnologija velik borbav. Pogosto niso na tekočem, kaj najstniki na internetu počnejo. Vedo, da igrajo igrice, da se 'nekaj strelja', a se sami ne znajo niti prijaviti. Na ta način zamujajo pomembno

priložnost, da se približajo otroku, ki sedi za računalnikom, in se z njim pogovorijo, na primer o tem, kaj je v igrici takega, kar jih veseli. Poleg tega je računalnik komunikacijsko sredstvo našega in prihodnjega časa, imeti izkušnjo z njim pa spada k splošni funkcionalnosti. In koliko je Facebook varen? Toliko, kolikor si sam dopuščam in želim, da varen. Od mene je odvisno,

kaj objavim in zakaj. Dobro je preučiti Facebook stran in se seznaniti z njihovimi nastavitvami ter varnostjo. Če veš in se seznaš, lahko preprečiš mnogo negativnih stvari. Starši lahko pomagamo pri tem svojim otrokom, samo zanimati nas mora, kaj v resnici naš otrok počne. Če me ne zanima, pomeni, da mi je vseeno, kaj objavlja in zakaj. •

UPANJE KOT VIR VZAJEMNE TOLAŽBE IN MIRU

papež Frančišek

»Opominjamo pa vas, bratje: opozarjajte tiste, ki nočejo delati, tolažite malodušne, podpirajte slabotne, bodite potrpežljivi z vsemi. Glejte, da bi kdo ne vračal komu hudega s hudim, ampak si zmeraj prizadevajte za to, kar je dobro za vas in za vse. Zmeraj se veselite. Neprenehoma molíte. V vsem se zahvaljujte: kajti to je Božja volja v Kristusu Jezusu glede vas« (1 Tes 5,14-18).

Podpirati se v upanju

Krščansko upanje nima le osebne, individualne razsežnosti, ampak prav tako skupnostno, eklezialno. Zato se Pavlov pogled takoj razširi na vse stvarnosti, ki sestavljajo krščansko skupnost. Prosi jih, naj ena za drugo molijo in se od blizu podpirajo. Ne si pomagati samo v vsakodnevnih potrebah, ampak tudi v upanju, podpirati se v upanju. Ni slučajno, da se Pavel najprej obrne na tiste, ki sta jim zaupana odgovornost in pastoralno vodenje. »Ti so kot prvi poklicani, da gojijo upanje, pa ne zato, ker bi bili boljši od drugih, ampak v moči božanske službe, ki gre onkraj njihovih moči. Iz tega razloga zelo potrebujejo spoštovanje, sočutje in dobrohotno podporo vseh.«

Upanje mora odmevati navzven

Pavel nato pozornost usmeri na brate, ki so v nevarnosti, da bi upanje izgubili, in podlegajo malodušnosti. S tem misli na obupanega, slabotnega, na tistega, ki je podlegel teži življenja in svojih krivd ter se mu ne uspe dvigniti. »V teh primerih morata bližina in toplina vse Cerkve postati še večji in še bolj ljubeči; prevzeti morata prefinjeno obliko sočutja, podpore in tolažbe. Krščansko upanje ne more storiti manj kot pristna in konkretna ljubezen.« Apostol Pavel v Pismu Rimljanom s srcem na dlani poudarja: »Mi, ki smo močni – torej mi, ki imamo vero, upanje ali pa nimamo veliko težav –, smo dolžni prenašati slabo-

sti šibkih, ne pa ugajati sebi« (Rim 15,1). To upanje pa zatem ne ostane zaprto znotraj meja krščanske skupnosti, ampak na vso moč odmeva tudi navzven, v družbenem in civilnem okolju, kakor poziv, naj se ne ustvarjajo zidovi, temveč mostovi, naj se hudo ne vrača s hudim, naj se hudo premaga z dobrim, žalitev z odpuščanjem, naj se z vsemi živi v miru. »To je Cerkev! In to je tisto, kar krščansko upanje povzroča, kadar prevzame močne poteze, ki so istočasno nežne od ljubezni.« Ljubezen je namreč močna in je nežna.

Upanja se ne naučimo sami

Tako razumemo, da se upanja ne naučimo sami, saj je nemogoče. Upanje, da bi se ohranjalo, »nujno potrebuje ‚telo‘, v katerem se različni udi podpirajo in se od blizu krepijo«. To pomeni, da če upamo, upamo zato, ker so nas mnogi naši bratje in sestre naučili upati in so naše upanje ohranjali živo. In med temi so »mali, ubogi, preprosti, odrinjeni«. Upanja namreč ne pozna, kdor se zapre v lastno blagostanje, v lastno zadovoljstvo, kdor se vedno čuti v redu. »Upajo tisti, ki vsak dan doživljajo preizkušnjo, negotovost in lastne omejenosti. To so naši bratje, ki nam dajejo najlepše in najmočnejše pričevanje, saj ostajajo trdni v zaupanju v Gospoda, vedoč, da bo onkraj žalosti, zatiranja in neizogibnosti smrti zadnja beseda njegova in to bo beseda usmiljenja, življenja in miru.«

Bivališče krščanskega upanja je Cerkev

Če je naravno bivališče upanja solidarno telo, je v primeru krščanskega upanja to telo Cerkev, medtem ko je življenjski dih, torej duša tega upanja, Sveti Duh. Brez Svetega Duha ne moremo imeti upanja. Zato nas tudi apostol Pavel vabi, naj stalno kličemo Svetega Duha. »Če ni lahko verovati, je še manj lahko upati. Težje je namreč upati kot pa verovati. A ko Sveti Duh prebiva v naših srcih, nam daje razumeti, da se nam ni treba bati, kajti Gospod je blizu in skrbi za nas; On je, ki oblikuje našo skupnost v večnih binkoštnih kot živo znamenje upanja za človeško družino.« •

celje

SVEČNICA, PRAZNIK LUČI

Barbara Godler

Svečnica, ki jo obhajamo drugega februarja, je pri nas zadnji dan božičnega časa. V katoliški Cerkvi 2. februarja, 40 dni po božiču, praznujemo praznik Jezusovega darovanja v templju. Ta praznik je dobil tudi ime svečnica, saj na ta dan po stari navadi po cerkvah blagoslovljamo sveče. Letošnjo svečnico smo na Škofijski karitas Celje praznovali še toliko bolj, saj smo na ta dan obeležili deseto obletnico delovanja.

V stolni cerkvi sv. Danijela je celjski škof Stanislav Lipov-

šek daroval slovesno sveto mašo, pri kateri so sodelovali predsednik Škofijske karitas Celje g. Rok Metličar, predsednik Nadškofijske karitas Maribor Branko Maček, celjski opat Marjan Jezernik in župnik župnije Gornji Grad Ivan Šumljak. Škof se je zahvalil vsem zaposlenim, prostovoljcem, darovalcem Karitas, vsem ljudem, ki v bližnjem vidijo svojega brata in sestro. Ljubi svojega bližnjega kakor samega sebe so besede, ki nam jih je škof v svoji pridigi položil na srce. Gospod Metličar pa nam je podal čudovito misel Dostojevskega, da ljubiti človeka pomeni, da gledam nanj kot na nekoga, ki ga je ustvaril Bog. Ob koncu svete maše se je generalni tajnik g. Pirnat zahvalil vsem, ki skupaj molimo, ker smo Cerkev, ki hodi po svetu in oznanja Božjo ljubezen. Po sveti maši smo se skupaj povесelili pred stolno cerkvijo ter praznik zaključili ob skupnem druženju s torto in čajem. Hvala vsem, ki ste praznovali z nami. •

PRAZNOVANJE DOBRODELNOSTI S PESMIJO V SRCU

Milica Kovač

Zvoki Avsenikovih melodij in lepe slovenske besede še odmevajo. Ne le med obiskovalci nedeljskega koncerta, pogovori tečejo tudi med tistimi, ki so ostali brez vstopnic, saj je bila dvorana povsem polna. Koncert smo pripravili ob 15. obletnici samostojnega dela Župnijske karitas Velenje. To je bila prilika, da se ustavimo in počastimo vse njene prostovoljne sodelavce in sodelavke. Moderni svet nam poleg prednosti prinaša mnoge žalostne razlike, povezane z osnovnimi bivalnimi pogoji. Čas, ko Karitas in podobne humanitarne organizacije ne bi bile več potrebne, ostaja le neizpolnjena želja. In prav je, da vsak pomaga po svojih močeh. Vsi nastopajoči so se odzvali vabilu, da svoj nastop opravijo brez nadomestila in s tem podprejo dejavnost Karitas, obiskovalci pa so dali prispevek z nakupom vstopnice.

Program koncerta je bil skrbno izbran. Poslušalci so slišali raznolik izbor slovenskih pesmi z mladimi izvajalci iz naše doline in bližnje okolice, vse pa so povezovalle prave Avsenikove melodije. Že po drugem taktu harmonike (Avsenikove Golice) je dvorana vzvalovala in skandirala, kar se je nadaljevalo skozi ves koncert.

Razpoloženje in polna dvorana sta dokaz, da so med nami še ljudje, ki jim ni mar za tiste, ki so se znašli v takšnih ali drugačnih stiskah. Karitas si vseskozi prizadeva, da pomaga našim občanom tako v materialu kot finančno, pa tudi z dobro besedo ter prijaznim sprejemom vsakega, ki tu išče pomoči.

Karitas in tri njene prostovoljke so za 15-letno skrbno, zvesto in požrtvovalno delo prejele posebna priznanja vodstva celjske škofije.

K uspehu koncerta so svoje prispevali tudi mediji, ki so se odzvali naši prošnji in v zadnjih desetih dneh oglaševali vabila. Tudi njim velja iskrena zahvala, da podpirajo dobrodelnost. •

koper

PESEM DOBROTE V DREŽNICI

br. Gregor Rehar

»Ti si Dobrota!« (sv. Frančišek Asiški)

Po previdni hoji po večerni zimski Drežnici me že pred vrati počakajo mehki zvoki ubranega petja dobrote. Tistega sobotnega večera 14. januarja letos je ta pesem dobrote izpod Krna segla širom po dolini, navzgor in navzdol vse do Vipavske, od koder prihaja mlad družinski oče – alpinist, ki so mu ledene sveče krepko presekale načrtovane poti življenja.

Kot prvi pastirji v Betlehemu in tisti drugi v Grecciu, kjer je Frančišek »postavil« prve jaslice, so tudi v to malo vasico hiteli mnogi od blizu in daleč, ne meneč se za sneg, led, mraz, mrak. Gospod župnik Slavko Hrast je kot starček Simeon skrbno bedel, da bi dolgi dnevi priprav, vaj, skrbi končno obrodili sad in nas vse prenesli v Betlehem. Ura se je vedno bolj bližala šesti zvečer, ko so po pozdravu napovedovalcev in organizatorja – župnika drug za drugim zadoneli glasovi župnijskih zborov iz Drežnice, Sedla, Volč, Kobarida,

otroškega zboru in vokalne skupine iz domače župnije. Veselo novico so izpod prstov Benjamina Žbogarja oznanjale tudi citre. Nato je taktirko prevzel zopet domači župnik in glasovi združenih zborov ... ma poglejte si na YouTubeu, in se sami prepričajte, kako nam je bilo lepo. Po zahvali g. Hrasta in predstavnika Karitas iz Vipavske doline je v cerkvi zmanjkalo elektrike. Zagoreli so drobni plamenčki sveč, ki so se ob Gruberjevi Sveti noči dvigali vedno višje. Seveda se poslušalci v nabito polni cerkvi niso dali pretirano prositi in mislim, da niso nobena usta ostala zaprta, kaj šele srca.

Hvala Župnijski karitas Drežnica in župniku za organizacijo dobrodelnega koncerta. Hvala tudi bližnjim Karitas, zborom in vsem, ki so k temu pripomogli. Jezik, pesem Dobrote, ne pozna meja, jezikovnih ovir,

zidov ... To se je pokazalo tudi po koncertu, ko so domačini poskrbeli, da ni nihče odšel domov peš, lačen ali žejen, premražen ali slabe volje. Če mi ne verjamete, si le rezervirajte čas in se podajte v Drežnico naslednje leto tudi vi ter sami prisluhnite tej pesmi Dobrote!

Žena ponesrečenega alpinista je ob tem zapisala: »Pravijo, da pravega prijatelja spoznaš v stiski. Letošnje leto je naju in našo malo hčerko življenje postavilo pred veliko preizkušnjo. Vesela sva, da naju obkroža toliko dobrih, srčnih ljudi, pripravljenih pomagati. Zato bi se ob tej priložnosti rada zahvalila za vsako vzpodbudno besedo, dobro misel in željo pomagati. Hvala vsem pri Karitas vipavske dekanije, ker ste se spomnili na Dejana in nama priskočili na pomoč. Ter seveda hvala za donatorska sredstva. Z zbranimi sredstvi bomo Dejanu nudili obsežnejše terapije in posledično dodatne možnosti za boljšo rehabilitacijo.« •

BOŽJA BESEDA JE DAR,
KI NAS UČI DAROVANJA

Jožica Ličen

Papež Frančišek je v poslanici za letošnji postni čas zapisal: »Postni čas je nov začetek, pot, ki vodi h gotovemu cilju: k velikonočnemu vstajenju, h Kristusovi zmagi nad smrtjo. Ta čas nas odločno poziva k spreobrnjenju. Kristijan je poklican vrniti se k Bogu 'z vsem svojim srcem' (Jl 2,12), naj se ne zadovolji s povprečnostjo, temveč raste v prijateljstvu z Gospodom. Jezus je zvesti prijatelj, ki nas nikoli ne zapusti. Tudi ko grešimo, potrpežljivo čaka na našo vrnitev k Njemu; s tem razodeva, da nam je pripravljen odpustiti. Postni čas je ugoden trenutek za poglobljanje

duhovnega življenja po sredstvih posvečevanja, ki nam jih ponuja Cerkev: post, molitev in miloščina.«

V nadaljevanju sveti oče razmišlja o bogatašu in ubogem Lazarju. In prav ob tej priliki se moje misli vedno vračajo k otroku, materi, brezposelnemu, zapuščenemu človeku. V Jezusovi priliki ima Lazar ime, kar pomeni, da je pomembnejši od bogataša. Postanimi posnemovalci in pozabimo na 'uporabnike', temveč imejmo pred očmi človeka v stiski, z imenom in priimkom.

V Škofijski karitas Koper se vsako leto pridružujemo vsem postnim spodbudam nacionalne Karitas, zato sodelavce spodbujamo k solidarnosti z družinami in posamezniki, ki trpijo zaradi prekomernega uživanja alkohola. Prav je, da v župnijski in dekanijski Karitas kakor tudi na srečanju ŽPS ali DPS spregovorimo o pobudi »40 dni brez alkohola« in povabimo ljudi h križevemu potu, ki bo prav v ta namen v nedeljo, 26. marca, na Sveti gori.

Ne pozabimo ima v naši ŠK podnaslov **Streha**

nad glavo. V to akcijo je združenih več karitativnih vidikov. Najprej opozarjanje, da so v naši bližini ljudje, ki še vedno trpijo zaradi posledic vojne. Pobratena ŠK Banjaluka praznuje 30 let delovanja in ob praznovanju smo bili ponosni na njeno priznanje naši ŠK za vseh 27 družin, ki so s pomočjo darovalcev in pridnih rok mladih, predvsem dijakov Škofijske gimnazije Vipava, dobile varno streho nad glavo. Darovalci se ne zadovoljijo s povprečnostjo, češ, damo dar in zadeva je za nas končana, temveč s svojim darom omogočijo mladim, da spoznavajo drugačne kulture, drugačne družine, predvsem pa začutijo krute posledice vojne.

Iz konkretnega poznavanja razmer in druženja mladih je nastal **Plamen upanja za otroke v stiski.** Tudi ta plamen je namenjen motivaciji veroučnih in drugih skupin ter posameznikov za čutenje z otrokom v Bosni, ki ima ime in priimek in potrebuje našo pomoč. Od leta 2001 do 2016 je tovrstno pomoč v ŠK Banjaluka prejemale 1.116 otrok, kar s 300 EUR letno pomeni 349.800 EUR pomoči.

In kaj je Plamen upanja?

Najprej je to **plakat** s plamenom v kvadratih, ki je namenjen zunanji ponazoritvi več vrst dobrih del, ne samo zbiranja denarja. Ena od možnosti je:

- kadar molimo za 'posvojenca' (kvadratega pobarvamo rumeno)
- kadar uspemo premagati razvado (kvadratega pobarvamo oranžno)
- kadar darujemo denar za 'posvojenca' (kvadratega pobarvamo rdeče)

Tako bo v postnem času nastajal plamen, ki bo viden na plakatu ter shranjen v zakladnici dobrih del in v skupnem hranilniku. Temu je priložena enaka kuverta, ki je lahko skupni ali osebni zbiralnik darov. Ob koncu zbrana sredstva nakažemo na ŠK in kmalu dobimo potrditev, da ostajamo 'posvojitelj' otroka iz preteklega leta, ali pa ime novega otroka, ki potrebuje pomoč.

Za dobra dela je veliko priložnosti. Veseli nas, da se v mnogih župnijah veliki četrtek obhaja tudi tako, da župnijsko občestvo daruje za družino ali posameznika v domači župniji. Gospod je umival noge učencem, poklicani smo, da v ponižnosti sprejemamo in darujemo za nekoga, ki živi v naši sredini in potrebuje našo molitev ali konkretni dar. Odpoved hrani, da bomo 'shujšali', nima postne vsebine, če od tega, kar 'prihranimo', ne darujemo naprej. Prosim, ne recite, da pri vas ni nihče potreben pomoči – sam Gospod je rekel, da so ubogi vedno med nami. In prav to nas dela prijatelje z Bogom in človekom. •

maribor

DONIRANA HRANA

Polona Šporin

Glavni vir ponudbe programa, ki je bolj prepoznaven pod imenom »Viški hrane«, so artikli, ki jih veliki trgovski centri ob zaprtju ali tik pred rokom uporabe odstranijo s svojih polic, vendar so ob ustreznem rokovanju še vedno uporabni in se lahko koristno podarijo tistim, ki potrebujejo tovrstno pomoč oziroma jim le-ta bistveno olajša preživetje.

Nadškofijska karitas Maribor se je oktobra 2016 kot izvajalska organizacija vključila na povabilo Lions kluba Zarja iz Maribora, ki je področju Mestne občine Maribor vzpostavil mrežo 7 različnih trgovin. Ob zaprtju trgovin dežurni delavec prevzame (v skladu s predpisi o zagotavljanju varnosti hrane) pripravljene artikle in jih dostavi v razdelilnico, ki se nahaja na sedežu Nadškofijske karitas Maribor na Strossmayerjevi 15, in jih ustrezno hrani – ohladi in zloži v hladilne omare. Naslednje jutro, ob delavnikih je to ob 7h, na dela proste dneve pa ob 9h, pričnemo s pravo paketov, upošteva številu družinskih članov, morebitne diete ali navedbe, da uporabniki iz utemeljenih razlogov ne uživajo predvsem določenih vrst mesa. Paket uporabniki prevzamejo osebno.

Namen programa je kontinuirana oskrba s hrano, ki olajša preživetje s ciljem izboljšanja prehranskih navad, ter posledično izboljšanje zdravstvenega stanja socialno najbolj ogroženih posameznikov in družin v Mariboru, hkrati pa uporabna hrana ne konča na smetišču. Ciljna skupina so družine in posamezniki, ki bivajo v Mestni občini Maribor in se zaradi brezposelnosti ali nizkih mesečnih dohodkov ne morejo samostojno oskrbeti s hrano in potrebujejo oziroma so odvisni od humanitarne pomoči.

Osnovni pogoj za vključitev v program je socialna ogroženost, ki jo prepoznavajo strokovni delavci Nadškofijske karitas Maribor ali prostovoljci župnijskih Karitas na področju Mestne občine Maribor. Uporabniki predložijo dokazila o socialni ogroženosti. Večinoma gre za prejemnike socialnih transferjev, nizkih pokojnin ali zaposlene z nizkimi dohodki, ki jih spremljajo še druge težave. Od vključenega uporabnika se pričakuje,

da bo prihajal po pripravljen paket ob dogovorjenem terminu. Posameznik ali družina je vključena na določen dan v tednu in ob uri, ko se paketi izdajajo.

Uporabniki prihajajo po paket po časovnem razporedu na določen koledarski dan, in sicer od ponedeljka do petka od 8h do –9h, ob sobotah, nedeljah in dela prostih dnevih pa od 10h do 11h.

V letu 2016 so trgovine podarile 26.143,48 kg hrane in 37.939 kosov prehranskih artiklov. Količina prejetih živil je omogočala, da smo lahko po vnaprejšnjem fiksnem razporedu vsakodnevno vključili do 15 uporabnikov – družin ali posameznikov. Občasno, ko zaznamo veliko oziroma zadostno količino sendvičev, običajno je to med vikendi, jih namenimo za uporabnike ljudske kuhinje Betlehem. Enkrat tedensko pripravimo tudi paket za materinski dom.

V letu 2016 je bilo v program vključenih 86 unikatnih uporabnikov, od tega 64 % družin in 36 % posameznikov. Skupaj to predstavlja 223 oseb. Večina prejemnikov je bila vključenih enkrat tedensko.

9. februarja smo blagoslovili preurejene prostore, ki ustrezajo smernicam za varno rokovanje s hrano. Dogodka so se

poleg predstavnikov vseh treh mariborskih Lions klubov, Dušice Mičetić Turk, Valentine Plemenitaš, Gregorja Pajića in Milana Fujsa, udeležili tudi vodja Urada za vzgojo in izobraževanje, zdravstveno, socialno in raziskovalno dejavnost pri Mestni občini Maribor Brigita Gejzer Pliberšek, vodja sektorja za zdravstveno in socialno varstvo Lilijana Zorko, direktorica Centra za socialno delo Maribor Marjana Bravc in sekretar OZ RKS Metod Dolinšek. •

POSLAVLJANJE IN ŽALOVANJE

Zdenka Golub

Konec januarja so bila uspešno izvedena letošnja redna letna izobraževanja za prostovoljce Nadškofijske karitas Maribor na temo poslavljanje in žalovanje. Skupno se je na vseh treh lokacijah, na Ptuj, v Slovenj Gradcu in v Mariboru izobraževanja udeležilo 208 slušateljev, med katerimi so bili tudi duhovniki, kar kaže na dobro podporo duhovnikov prostovoljcem ŽK.

Izobraževanje z naslovom Poslavljanje in žalovanje je vodila Nada Wolf, ki je višja medicinska sestra in predsednica OO Slovenskega društva Hospic v Mariboru. Slušatelje je navdušila s svojo mirnostjo, bogatimi izkušnjami in znanjem. Ob njej je bila tudi pričevalka Marija, ki je doživela težke izgube: izgubo službe, smrt sina in sestre. Med pogovorom z Nado je Marija predstavila svoj dolgotrajni proces žalovanja in kako je sprejemala dobronamerno pomoč prijateljev in sorodnikov, ki jo je mnogokrat tudi prizadela. Z mirnostjo je povedala, da žalovanje po izgubi drage osebe pravzaprav nikoli ne preneha, le malo lažje se človek sooča s svojo bolečino in izgubo. Ljudi okrog sebe pa spoznaš šele takrat, ko se ti zgodi res nekaj hudega. Povedala je, da v procesu žalovanja zanjo čas ni bil več pomemben.

Predavateljica je povedala, da je žalovanje naraven proces ob izgubi. Vsak človek pa žaluje na svoj način. Ob izgubi ne nastopi samo žalost, temveč tudi telesne bolečine. V času žalovanja se lahko spremeni tudi odnos do Boga. Povedala je, da ko prostovoljci v Hospicu pomagajo umirajočim in žalujočim, upoštevajo želje bolnika, pa tudi želje in navade žalujočih. Nikomur ničesar ne vsiljujejo, temveč dopustijo, da se vsak odloči po svoji vesti. Žalovanje je obdobje, ko se celijo duševne rane. V času žalovanja mora vsak posameznik slediti svojim potrebam. Jok čisti dušo. Predavateljica sodeluje tudi na taborih, kjer se srečuje z otroki in mladostniki, ki so doživeli izgubo.

Seznanila nas je, da so med žalovanjem otrok in odraslih velike razlike.

Slušatelji smo predavanja lepo sprejeli in izrazili misel, da je vsebina nadvse pomembna tako v našem osebnem življenju kot pri delu v ŽK. Predavanja, ki govorijo o smrti, izgubi, žalovanju, pogrebu, so zelo dobrodošla v današnjem modernem svetu, ko se o smrti ne govori. Žalovanje odrivamo in ne razumemo tistih, ki se jim zgodi izguba. Smrt je še vedno tabu tema. Morda je malo boljše na podeželju, kjer gre cela družina kropit pokojnika ali na pogreb. V mestih tega ni več. •

17

ново mesto

»1000 MILJ DOLGO POTOVANJE SE ZAČNE S PRVIM KORAKOM«

(LAO TZU)

Maja Žagar

Predavanje dr. Tanje Repič Slavič o spolni zlorabi

Marec diha v tistem božanskem ,že in še ne' ritmu. V odmrznjeni zemlji se poraja novo življenje, ki je na zunaj še prikrito. Narava vedno znova napravi prostor življenju. Ustvarjalna, iznajdljiva.

In prav to ustvarjalnost, pretok življenja tokrat iščemo tam, kjer ju je na videz nemogoče najti: v izkušnji spolne zlorabe. V sredo, 15. Februarja, smo se z dr. Tanjo Repič Slavič učili ,dihati pod vodo': ljudje, ki so žal izkusili spolno zlorabo, se počutijo preplavljene s sramom, krivdo, gnusom, zmedo, občutji neprimernosti; s tem, da njihovi bližnji zanikajo to izkušnjo in ne ukrepajo; z dodatno krivdo zaradi hormonske zasvojenosti z občutji zlorabe. In prostor za dihanje je v tem čustvenem, mentalnem in hormonskem koktajlu zelo omejen.

A kot v naravi občudujemo zaplate rož na skalnatem terenu, ta sunek narave, da uporabi vsak kubični centimeter prsti za nov razcvet, tako smo tudi ljudje zapisani spremembam in razvoju. Tudi v osebi, ki je izkusila grozo zlorabe, živi ta iskra preživetja: da bi nekdo zares začutil tega malega otroka, to punčko, ki ni imela nikogar, ki bi jo zares slišal in razumel, jo varoval, ji pomagal odrasti in iti v življenju naprej. In ta nekdo je danes kar ta oseba sama. Sprva ob podpori prijateljev, partnerja, morda terapevta, a vse bolj zmore za tega ,otroka v sebi' poskrbeti ona sama. »1000 milj dolgo potovanje se začne s prvim korakom,« je zapisal že Lao Tzu. Odločitev, da ne ostane ujetnica te izkušnje, odpoved vlogi žrtve ter odpuščanje sebi so prvi koraki nazaj tja gor, v svežino in nov začetek.

Potovanje skozi kroge čustvenega pekla deluje po sistemu dva koraka naprej, enega nazaj. Vsak dogodek, ki ga oseba doživi kot travmo, se namreč v možgane vpiše razcepljeno, po delih: posebej se shranijo slike in druge zaznave, čustva, telesne zaznave, misli – pomeni, vedenjske težnje. To pomeni, da ta oseba lahko stalno doživlja nočne more, napade panike, pa sploh ne ve, zakaj. Šele ko razume, kaj je bilo sprožilec napada nekaj, kar jo je nezavedno spomnilo na zlorabo, ki se je sama morda še ne spomni, potem lahko počasi, po arheološko sledi tem simptomom, ki so znamenja na poti do sicer boleče resnice. Ob sočutnem spremljanju in podpori se delci sestavljanke počasi spajajo v celoto, ki ima mesto v posame-

znikovi integriteti in vse bolj postaja del preteklosti, ki osebe ne zaznamuje več v takšni meri. In še več: vsaka predelana izkušnja, tudi tista od spolne zlorabe, naredi človeka bolj senzitivnega, empatičnega in povezanega s seboj in drugimi. Kot pove predavateljica, je potravnatska rast vse bolj prepoznana tudi v klinični izkušnji.

Ni naključje, da smo v sredo o tej ranljivi temi razmišljali in čutili ravno v kapeli, pred Marijino podobo. Tudi zato je Jezusa sprejela v svoje naročje: da bi v to isto naročje lahko odložili še tako težko in neobvladljivo breme, kot je spolna zloraba. In da bi z Božjo pomočjo tudi sebi dovolili na novo zaupati. •

Mavrica je najlepše darilo

Karitas v otroški reviji Mavrica pomaga otrokom reševati njihove resnične stiske.

Ob letni naročnini na Mavrico dobite še magnetek - angelčka. Pokličite nas po tel: 01/360-28-28 ali pišite na: narocila@druzina.si. Cena letne naročnine za 10 številčk je 37 evrov.

Oddaja Karitas

V nedeljo

5. 3.: Predstavitve akcije *Ne pozabimo*

in

26. 3.: Delo Karitas v letu 2016 v številkah

radio
ognjišči

EKONOMSKO IN SOCIALNO OPOLNOMOČENJE ŽENSK V BIH IN SRBIJI

Jana Lampe

Na Slovenski karitas smo v januarju 2017 v sodelovanju z lokalnimi Karitas v Bosni in Hercegovini ter v Srbiji začeli z izvedbo dveh triletnih projektov mednarodnega razvojnega sodelovanja, ki sta namenjena ekonomskemu in socialnemu opolnomočenju ranljivim skupinam žensk v Bosni in Hercegovini ter v Srbiji. Projekta, ki se bosta v BiH in Srbiji izvajala v letih 2017–2019, so financira Ministrstvo za zunanje zadeve RS, vsakega v vrednosti 100.000 EUR.

Projekt **Opolnomočenje žensk v Bosni in Hercegovini** v skupni vrednosti 108.298 EUR, ki je nadgradnja projekta Psihosocialna pomoč otrokom in opolnomočenja žensk v BiH iz let 2014–2016, se bo

Obisk slovenskega veleposlanika v Sarajevu, mag. Iztoka Grmeka, s strani sodelavk Caritas BiH in SK ob pričetku projekta. Dogovorili so se za skupno sodelovanje.

izvajal v partnerskem sodelovanju s Caritas v Bosni in Hercegovini. Država je po vojni doživela mnogo geopolitičnih in gospodarskih sprememb. Tretjina prebivalstva živi pod pragom revščine. Zaposlenih je samo 36 % žensk. Ženske imajo manj možnosti za zaposlitev zaradi diskriminacij, nižje stopnje izobrazbe kot moški, ker niso imele možnosti dokončati šolanja, idr. Počutijo se negotove, izključene pri odločanju, vsaka druga je žrtev nasilja, nekatere tudi trgovine z ljudmi.

Projektne aktivnosti so namenjene **ekonomskemu in socialnemu opolnomočenju 1.500 žensk iz območja Sarajeva, Banjaluke in Mostarja**. Na 198 delavnicah, ki jih bodo izvajali strokovni sodelavci in prostovoljci Caritas BiH, bodo ženske ozaveščene o pravicah in nenasilju. Pridobile bodo tudi nove praktič-

ne veščine in znanja (kot je izdelava izdelkov, pisanje življenjepisa, razgovori za službo ipd.), s čimer bodo imele boljše možnosti za zaposlitev. 30 ženskam se bo zagotovila možnost za poklicno usposabljanje v ustanovah, ki izvajajo tovrstna usposabljanja. S pomočjo individualnih svetovanj in družinskih terapij, ki jih bodo izvajali strokovni delavci Caritas BiH, se bodo lažje soočale s težavami. S pomočjo teh aktivnosti se bodo izboljšale njihove življenjske razmere ter položaj v družini in družbi.

Projekt **Ekonomsko in socialno opolnomočenje žensk na podeželju jugovzhodne Srbije** v skupni vrednosti 135.376 EUR se bo izvajal v partnerskem sodelovanju s Caritas Beogradske nadbiskupije in občinami v Srbiji, kjer je stopnja brezposelnosti 17,7 %. Več kot polovico brezposelnih predstavljajo ženske iz podeželja.

S projektnimi aktivnostmi se bodo **zagotovile možnosti za ustvarjanje dohodka in zaposlitve za 240 brezposelnih žensk iz podeželskih krajev v**

Ženske v BiH se preko delavnic učijo praktičnih veščin, ki lahko vsaj malo izboljšajo tudi njihov družinski proračun.

občinah Aleksinac, Ražanj, Boljevac, Knjaževac.

Z izobraževanji na temo pravic, praktičnim poklicnim usposabljanjem in pridobitvijo sredstev za zagon posameznih družinskih dejavnosti (s področja turizma, predelave pridelkov ipd.) in nege na domu, študijskimi obiski ter medsebojnimi izmenjavami se bo prispevalo k povečanju ekonomske neodvisnosti žensk, izboljšanju življenjskih razmer in k bolj enakovrednemu položaju v družbi. Projekt bodo podprle tudi omenjene štiri občine v znesku 24.000 EUR. •

Besedilo izjave izraža mnenja Slovenske karitas in ne predstavlja uradnega stališča Vlade Republike Slovenije.

Mladi so delo z otroki vzeli zares in se že začeli pripravljati na animatorstvo na Počitnicah Biserov.

Vse najboljše, Škofijska karitas Celje! Veliko poguma še naprej!

Tudi letos je Slovenska karitas prejela knjige v vrednosti 9.500 EUR. V akciji Podarimo knjige sta jih donirala Urad zveznega kanclerja Republike Avstrije in Mohorjeva družba v Celovcu. Slovesna podelitev je potekala 7. 2. 2017 v Trubarjevi hiši literature v Ljubljani. Vrednostni bon sta nam izročila veleposlanica Republike Avstrije v Sloveniji, mag. Sigrid Berka, in predsednik Mohorjeve družbe iz Celovca, dekan mag. Ivan Olip. Del knjig v vrednosti 3.000 EUR je bil namenjen izrecno za ŽK Prevalje.

Na razstavi Umetniki za Karitas v Lokarjevi galeriji v Ajdovščini je zbrane s pesmijo navdušil kvartet Anka.

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.

